

عنوان مقاله:

کاربرد منطق فازی در تحلیل تناسب اراضی (LSA) به منظور توسعه کالبدی شهر (مطالعه موردی: شهر قاین)

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فاطمه عباسپور - کارشناس ارشد آمایش محیط زیست، دانشگاه بیرجند

محسن محمدی - کارشناس عمران، شهرداری بیرجند

سیدسعیدرضا احمدی زاده - دانشیار دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

توسعه فیزیکی شهرها، فرایندی پویا و گریزناپذیر است که طی آن محدوده های فیزیکی شهر در جهات مختلف گسترش یافته و سبب تغییر در وضعیت پوشش اراضی منطقه می شود. مدل سازی و شبیه سازی رشد شهری، می تواند ابزار مناسبی برای تشریح روابط متقابل بین محیط انسان ساخت و محیط طبیعی به منظور کمک به تصمیم گیری برنامه ریزان در شرایط پیچیده محیطی باشد. یکی از اقدامات اولیه و ضروری برای برنامه ریزی کالبدی شهرها، ارزیابی تناسب زمین برای توسعه کالبدی می باشد. در این نوشتار هدف آن است که با استفاده از معیارهای شیب، فاصله از غسل، منابع آب، کاربری زمین، خاک شناسی و زمین شناسی و با بکارگیری منطق فازی تناسب زمین برای توسعه کالبدی شهر قاین ارزیابی شود. بدین منظور هر کدام از لایه ها با توجه توابع عضویت فازی در نظر گرفته شده، فازی شده و سپس با استفاده از تحلیل سلسله مراتبی وزن مربوط به هر لایه مشخص شد. سپس طی رویکرد ارزیابی چند معیاره با استفاده از روش ترکیب خطی وزن دار در سامانه اطلاعات جغرافیایی، ارزیابی توان اکولوژیکی شهر قاین در محدوده حریم نهایی شهر و اراضی پیرامونی آن صورت گرفته و نقشه نهایی در محدوده مذکور بدست آمد. سپس نقشه نهایی با بهره گیری از نظرات کارشناسان و بر اساس امتیاز هر پیکسل به 4 کلاس تناسب زیاد، تناسب متوسط، تناسب کم و نامناسب طبقه بندی شد.

کلمات کلیدی:

ارزیابی توان توسعه شهری، سیستم اطلاعات جغرافیایی، فرایند تحلیل سلسله مراتبی، منطق فازی، روش ترکیب خطی وزن دار، شهر قاین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/712064>

